

[Frandsen.]

ting tilfredsstillende, må det være et folketingsflertals opgave, hvis dette folketingsflertal ønsker det, at man lovgiver på disse områder. Det må være, som konstellationen er i øjeblikket, et såkaldt arbejderflertals ret og pligt, at hvis man ikke på arbejdspladserne kan løse problemerne tilfredsstillende for arbejderne, løser vi dem i folketinget. Det må være vor opgave, og derfor håber jeg også, vi efterhånden kan nå frem til at sige, at hvis disse ting ikke klares mellem organisationerne, må vi klare dem i folketinget.

Til allersidst vil jeg sige, at det er da grindeligt, at vi alle sammen er enige om principperne omkring de ting, som vi har rejst, og vi er også glade for, at man trods alt vil behandle forslaget positivt, men jeg tror nok, vi må erkende, at der går et skel ned gennem salen her mellem på den ene side de borgerlige partier og på den anden side partier med tilknytning til arbejderbevægelsen om, hvordan problemerne er på arbejdspladserne, og hvordan de skal løses. Jeg håber, at disse debatter, som vi fører omkring arbejderbeskyttelseslovgivningen, vil fremme problemernes løsning, og jeg tror, det er nødvendigt, at et parti som vort fremsætter forslag for at fremme debatten, ligesom det er nødvendigt, at man ude omkring på arbejdspladserne på alle mulige måder presser på, for at problemerne bliver løst.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til det, hr. Frandsen her sidst sagde: for det første at SF med sit forslag ønsker at påvirke den kommende lovgivning. Jeg vil bare herom sige, at det såmænd ikke havde været nødvendigt at genfremsætte forslaget, for det tidligere forslag, som er nogenlunde identisk med dette, er sendt frem til de mennesker, der beskæftiger sig med revisionen af arbejderbeskyttelseslovgivningen. De er altså helt og fuldt bekendt med de tanker og synspunkter, som SF har.

Når hr. Frandsen siger, at arbejdstilsynet skal være arbejdernes tilsyn, er jeg enig meget langt, idet det jo først og fremmest må være hensynet til arbejdernes sundhed og sikkerhed, der danner grundlag for arbejdstilsynets arbejde. Men herudover mener jeg, det er meget vigtigt, at vi ikke alene inden for de områder, hvor vi har fået op-

bygget en sikkerhedsorganisation, har arbejderne selv direkte med i sikkerhedsarbejdet, men at det også sker på andre områder. Jeg mener ikke, vi kan klare det alene gennem arbejdstilsynet.

Jeg kan da heller ikke være uenig i det synspunkt — det gav jeg udtryk for indledningsvis — at der ikke må tages mere hensyn til produktionen end til arbejderne. Det, der må være afgørende her, er som sagt ikke de økonomiske interesser, men først og fremmest hensynet til sundhed, helbred osv. på arbejdspladserne.

Når hr. Frandsen siger, at nye kemiske midler ikke må anvendes, før det er bevist, at de er ufarlige, kan jeg da være enig i, at det bør gøres så langt, som det overhovedet er muligt. Desværre er det ikke på alle områder muligt at få det bevist forud for deres anvendelse, men jeg er da enig i, at så langt, som det er gørligt, bør det ske. Jeg har allerede givet udtryk for, at SIFA må fremmes og udbygges, det er jeg helt enig i, det er der et vældigt behov for.

Arbejdspladsernes folk i arbejdsrådet: må jeg bare her sige, at det er organisationerne, der selv frit vælger de mennesker, man ønsker skal repræsentere de forskellige områder, i arbejdsrådet, og jeg går ud fra, at det er de mennesker, som man mener har størst forudsætning for at klare arbejdet inden for dette område.

Må jeg så bare sige dette med hensyn til spørgsmålet om skiftehold og spørgsmålet om, at aflønning for skifteholdsarbejde skal godkendes af arbejdstilsynet, at det er jo indgreb i den frie forhandlingsret, det er forhold, som i øjeblikket forhandles hovedorganisationerne imellem. Jeg vil da ikke udelukke, at hvis parterne på arbejdsmarkedet eller måske bare den ene af dem ønsker, det er noget, der skal lovgives om, kan vi tage det spørgsmål op. I øjeblikket er det forhandlingsspørgsmål; det er indeholdt i de kollektive overenskomster, som i øjeblikket forhandles, og jeg kan føje til, at jeg ikke med min bedste vilje kan se, hvordan arbejdstilsynet skulle kunne afgøre, hvilke lønsystemer der f. eks. skal gælde på arbejdspladserne ud over landet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Frandsen): Det indgreb, om man vil kalde det sådan, som vi ønsker med hensyn til, hvilke